

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING UNION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF CANADA...

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фермерське Видавниче Товариство, заінкорпороване в Машітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домам, на роуі вулиць Причард і МекГрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

УРЯД БЕНЕТА ВІДБРАВ ВЖЕ "ДОПОМОГУ" БЕЗРОБІТНИМ

ГПС і ВУДСВОРТ КАЖУТЬ, ЩО ЗА ДВА ТИЖНІ БУДУТЬ ВЖЕ "ВЕСНЯНІ РОБОТИ".

"Дайте безробітним допомогу ще хоч два тижні, коли вже розпочнуться звичайні весняні роботи" — так благав містер Вудсворт уряд Бенета 31 березня в оттавському парламенті. ГПС і Вудсворт знають, що за два тижні буде в Канаді стільки "весняних робіт", що безробітні зникне з лиця канадської землі.

Федеральний фінансовий рік закінчився у вівторок (31 березня). Нині федеральна допомога безробітним скінчилася. Муніципалі від Галіфаксу до Вікторії дуже хотіли дізнатися, чи федеральна допомога буде знята опівночі (з 31 березня на 1 квітня).

ГПС і ВУДСВОРТ ЗБИЛИСЯ З ПАНТЕЛИКУ МІЖ СВОЇМИ СОЮЗНИКАМИ.

І от "робітничі" послі, ГПС і Вудсворт, чекали аж того останнього дня, щоб запитати уряд Бенета, що він думає про допомогу безробітним, а на що почули від консервативних послів відповідь: "Sit down"! ГПС і Вудсворт тільки із "здивованим" наставили вуха від такої "несподіваної" відповіді.

Стали ГПС і Вудсворт "здивовані", як телятка перед новими ворітками й кажуть: "Добре то нині опозиційній партії симпатизувати з робітниками, але цілком інакше малася справа, коли та партія була при владі".

Такі говорять ГПС на адресу ліберальної партії нині й аде варіята, що будім то він не знає, що лейборитська парламентарна "група" (ГПС і Вудсворт) є добровільним фут-болом між консервативною й ліберальною партіями, що вона є їхньою агенцією для задурювання робітництва.

ВУДСВОРТ БОЇТЬСЯ, ЩОБ ХОЧ НА СВЯТУ ПАСХУ НЕ ПОТУРБУВАЛИ БЕЗРОБІТНІ СВОЇ ВИЗКУВАЧІВ.

Вірний своєму юлівському фахові, Вудсворт просив уряд подумати про насу, спокій якої може бути потурбований бунтівничими виступами тих, які голодні. А що найважливіше, Вудсворт цілком погоджується, що коли б при теперішнім числі безробітних встановити закон про забезпечення від безробіття (асекурацію), то державна каса випорожниться.

Звідки не підходили ГПС і Вудсворт до справи допомоги безробітним, то й самим їм вона представлялася безнадійною. Не тому вони заговорили про неї в останньому дні фінансового року, щоб справді вибороти допомогу безробітним, але щоб показати тим робітникам, яких вони дурять ще своїми фразами, що вони боряться, але нічого вдіяти не можуть, бо доволі сама зрада: в минулому парламенті їх підтримували

консервати, але ліберали були проти, а нині їх підтримують ліберали, але консервати вже зрадили. — хоч ГПС пригадував їм минуле й просив "бути такими зглядними й послідовними, як і минулого року" (це консервати такими були минулого року!).

Взагалі ціла ота дебата над справою допомоги безробітним в останньому дні фінансового року — це звичайна парламентарна оперетка лейборитських послів — ГПС і Вудсворта. Вони її започаткували й провадили тільки для демонстрації. Уряд Бенета, як справжній оборонець інтересів капіталістичної класи, так на неї й дивився. Він уважав за відповідне цілком її зигнорувати.

В сесію, 1 квітня, уряд Бенета замкнув державну касу для безробітних. І коли ГПС і Вудсворт дурили робітників з парламентарної трибуни 31 березня, то уряд Бенета на другий день після того підніс безробітним "April fool".

Робітництво Канади, а безробітні в першу чергу, повинні дати відповідь на цю постанову уряду Бенета й на гіпокритичні промови ГПС і Вудсворта великими масовими демонстраціями: 15 квітня й одноставним домаганням державного забезпечення від безробіття.

ДОПОМОЖІТЬ БОРЦЕВІ Й ОРГАНІЗАТОРОВІ РОБІТНИЧОЇ КЛАСИ

Відозва ЦВК ТУРФДім і Головного Заряду РЗТ до зарядів відділів і до членства цих організацій та укр. робітників Канади.

Дорогі Товариші й Товаришки! Кожний і кожна з вас, що читає свою робітничу газету, що любить її читати, що розуміє її значіння в освітлюючій й організаційній роботі робітничої класи, що розуміє значіння справжньої пролетарської газети, як керівника в класовій боротьбі трудящих, то знає, що коли б у него вирвалося робітничу газету, то це було б рівнозначне, що в голландного вирвати кусок хліба з рук.

Капіталістична клася, різні буржуазні організації, церковні брацтва — мають сотки й тисячі величезних газет, журналів, книжок, якими заснають робітничі дільничі міст, з якими шведяться їхні агенти по лісах, копальнях, залізницях, усюди, де тільки працює робітництво. Всі ці газети, журнали, книжки заповнені буржуазної пропаганди, що через них капіталістична клася вполює її в уми трудящих.

Щоб протиставити цій буржуазній пресовій заразі справжнє бойове революційне робітничє слово, щоб занести в робітничі хати, в лісові та майнерські кемпи, усюди, де робітничі працює й бореться за кусок хліба, справжню науку, добру пораду — робітничі організації видають свої газети, хоч невеликі в порівнянні до капіталістичних своїм форматом, але зате насичені бойовим революційним змістом, справжньою пролетарською наукою. І ці робітничі газети зводять завзяту боротьбу з капіталістичними між робітництвом, викриваючи всі брехні, інтриги, насильства пануючих над

працюючими. Зате капіталістична влада переслідує революційну пресу, перешкаджає її розвиткові, конфіскує й всіма способами старається її вбити. Ви, товариші й товаришки, читали вже в попередній числах "УРВ" про те, як існує одинока в Канаді англійська революційна щотижнева газета "Воркер", центральний орган комуністичної партії. Як кожний революційний газеті, так і "Воркеріві", а тим більше в нинішній час економічної кризи й безробіття, дуже тяжко втриматися при житті. Щоб забезпечити існування "Воркера", відбувається в квітні пресова кампанія допомоги цій газеті. Допомога, як звичайно, буде провадитися за приєднанням "Воркеріві" більше передплатників і за збором уривку пресового фонду. Ми не будемо тут пояснювати, як такі пресові кампанії провадяться, бо це для членства наших організацій не новина. Ми тільки ключово всі заряди відділів і все членство наших організацій, послідувати в квітні з матеріальною допомогою "Воркеріві", приєднуючи йому нових передплатників і збираючи пресовий фонд. Кожний робітник чи фермер, що читає англійською мовою, повинен передлатити "Воркера"! Кожний відділ наших організацій повинен докласти в квітні старань, щоб поширити "Воркера" у своїй місцевості й зібрати йому пресовий фонд! Будьте революційні робітничу пресу! Гострість її бойове слово! ЦВК ТУРФДім. ГЗ РЗТ.

ПЕТЛЮРІВЩИНА ПРОВКУЄ "ПАЦИФІКАЦІЮ" БУКОВИНИ

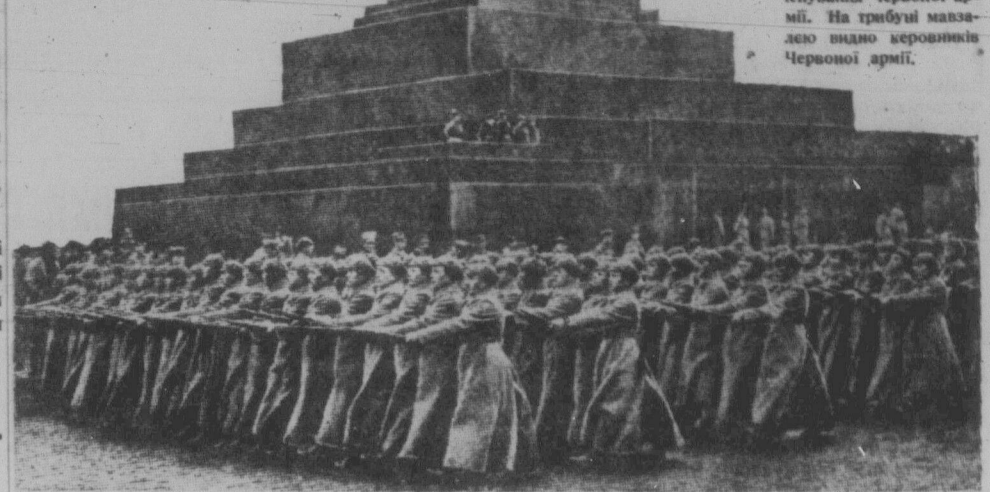
В держисітський "Свободі" читаємо на першій сторони довшу новинку з Букарешту, в якій говориться, що румунська адміністрація на Буковині й в Бессарабії робить те саме, що й польська шляхта, а може ще й гірше, бо навіть не допускає на Буковину зід Польщі українських газет. Ось що пише про це "Свобода":

"Сигуранца конфіскує на початку українські журналісти й газети, які приходять до Румунії зід Польщі, чи з ОСЕРЕДКІВ УКРАЇНСЬКОЇ АНТИКОМУНІСТИЧНОЇ ЕМІГРАЦІЇ. Конфіскують навіть такі журнали, як "Світ Дітини", "Сільський Господар", "Літопис Червоної Калани" та взагалі різні журнали й видання українські."

Населення, позбавлене можливості читати українську фахову літературу та національно-антикомуністичну, звертається до комуністичних видань, які московські ступайки стараються неадекватно розповсюджувати серед населення Буковини та Бессарабії. САМА РУМУНСЬКА ПОЛІЦІЯ ТА СИГУРАНЦА СПРІЯЮТЬ УСПІХОВИ

ЧЕРВОНА АРМІЯ ВРОДИЛАСЯ Й ЗАГАРТУВАЛАСЯ В БОЯХ 1917-1920 Р.Р.

ПЕРЕД МАВЗОЛЕЄМ ЛЕНІНА НА ЧЕРВОНІЙ ПЛОЩІ В МОСКВІ.

Червоноармійські частини парадують в день чотирнадцятих роковин існування Червоної армії. На трибуні мавзолею видно керівників Червоної армії.

23 лютого ц. р. Радянський Союз шанував чотирнадцять роковин Червоної Армії, що вродилася по Жовтневій революції, а розвинулася зросла й загартувалася в боях з контрреволюцією й капіталістичними арміями на численних фронтах. Капіталісти давно вже напали б на країну Рад, але вони знають силу Червоної армії, як і знають про те, що за нею стоїть усе трудове населення СРСР. Нині подаємо коротку огляд тих фронтів, що на них вродилася й перемогла Червона армія.

У лютому 1918 року Німеччина, прийнявши переговори в Бересті, відняло своє наступ на Радянську Росію. Німечські корпуси насамперед рушили на Україну, і 2 березня німецьке військо захопило вже Київ. До половини березня німецьке й австрійське військо з'явилося в районі ст. Бірулін-Слобідки в напрямку на Одесу.

Підписаний з німцями мир прийняв наступ німців на західному фронті, сплинувши німці на лінії Нарва, Псков, Полоцьк, Орша та Могилів. Але й на Україні німці висулилися на 5 травня до Ростова, Каміньської, Міаєрської, Валувок, Білгород, Новгород-Северського.

Боротьба українських робітників та селян з окупантами, що наступали в березні-квітні, дає ряд чудових прикладів бойової мови революційної армії. Захопивши 9 квітня 1918 року Харків, німці знашли великого опору від революційних загонів добровільних робітників. До Добрусу гуртувалися з усіх боків революційні загони, що відходили перед німцями. Керівну роботу у готуванні Добрусу до оборони провадив у цей час з. Ворошилов, що наніс з своєю армією багато серйозних ударів німцям. Але молоді частини Червоної армії не змогли протистояти 200,000 армії австрійців, що кинули на Україну 28 піхотних і 3 кіннотні дивізії.

Засвітивши найліт канчук гайдамаківних та німецьких карних загонів на Україну. Увесь тигар військовий окупантів ліг на широкі трудові маси. Рухівши та контрбулі, повернення поміщиків в свої маєтки — усе це відкривало очі селянству. Ото ж, за промовою революціонерів-більшовиків, за промовою робітників селянської маси України виступають на збройну боротьбу з гетьманськими та німецькими частинами. Починається революційно-класова війна в формі партизанської боротьби на Україні.

У цей самий час 5 квітня 1918 року японці висадили десант у Владивостоці, а в липні того самого року уже відкрито виступили інші "союзні" держави, що підтримали виступ чехословацького корпусу. Наступ німців на Україну, одержав підтримку від країни Антанти російській буржуазії й внутрішні справи Росії — все це розв'язало руки генеральській контрреволюції й на півдні організується білогордійський армії.

Генерал Алексєєв, даві Корнілов, а після його смерті (13 квітня) Денікін, посланою формує контрреволюційну армію з офіцерів, юнкерів і взагалі з буржуазної молоді. Кошти білогордійським шедро рукою відіскають держави Антанти, переважно Франція та Англія.

ривщині поборовати комунізму між українцями на Буковині. Хруніяда рапортує румунській фашистській владі, що "московські ступайки" — це так на українських робітників хруніяда доносить — стардаються серед населення Буковини та Бессарабії комуністичну літературу, яку населення читає, а поліційні сигуранца цему сприяють.

Отже петлюрівщина оскаржує перед румунським урядом сигуранцу в симпатії до комунізму.

Так укр. хруніяда закликає румунський уряд до "пацифікації" Буковини й Бессарабії.

Відбуваються завзяті бої за Кубань. Фронтіві частини Червоної армії потребують нового поповнення. Розвивається загально-військове навчання трудящих, щоб створити нові резерви для майбутніх мобілізацій. Вирішувальну роль у зміненні та організації нових частин Червоної армії відіграли партійні та профспілкові мобілізації, що кинули на фронт свої країні сили. Комуністи-білий вівели уздорювання в ряди бойових частин, давши безсмертні зразки стійкості та революційної дисципліни асїй масі бійців.

Німецька революція, ставши в листопаді 1918 року, прийняла німецьку окупацію, що створила сприятливі умови для виявлення та виступу руйнівних революційних сил Європи. Але водночас з руйнуванням військової моці центральних держав (Німеччина, Австрія) розвивалися рухи для європейської реакції. Реакційним силам Антанти відкрилася змога поширити свій безсередній вплив на перетворення громадянської війни в Росії. 2 листопада 1918 року в Сибіру, в м. Омську колишній царський адмірал оголосив себе "верховним правителем Росії". 23 листопада 1918 року ескадри Антанти з'являються біля Новоросійська та Севастополя.

Ще раніш (2 серпня 1918 року) англійський десант захопив Архангельськ. Активність інтервентів породила особливе пожвавлення внутрішньої контрреволюції. Шлях радянська країна та Червона армія зрозуміли, що настає найсерйозніший момент в історії Жовтневої революції. В цей період кожний робітник, кожний селянин, кожний борець Червоної армії побачили на практиці, що громадянська війна — це інтернаціональна боротьба за владу, рад, за республіку праці.

Тільки своєчасно розгорненою роботою в організації масової Робітничо-Селянської Червоної армії (постанова Раднаркму у лютому 1918 року) безсередню загрозу здобуток Жовтневої революції відбито 1918 року.

Підсумовуючи перші успіхи у будівництві Червоної армії та в її боротьбі на фронтах, т. Ленін писав 1 жовтня 1918 р., вивіненю та твердо визначаючи дальші завдання:

"Нехай удесстерється наша робота над створенням пролетарської Червоної армії. Перелом настав... Робітничі й трудящі селяни переповнені від страхіття імперіалістичної війни, вони зрозуміли й на досвід побачили, що потрібна війна з гнобителями, щоб оборонити здобутки їхньої влади — радянської влади. Армія створюється — Червона армія робітників і бідних селян, готова на всі жертви, щоб оборонити соціалізм. Армія міцніє й загартується в боях з чехо-словаками та білогордійцями. Фундамент закладено міцно і треба поспішати до весни: нам потрібна тепер армія з 3,000,000 чоловік. Ми можемо її мати і ми її матимемо!"

І взимку з 1818 на 1919 рік була розгорнута і звершені багаторічної Червона армія, що зуміла обстоїти країну Рад найрізнішого-1919 року.

На весну 1919 року число чужоземних армій, що вдерлися на радянську територію, і сили внутрішньої контрреволюції були найбільші.

- Чужоземні армії. 1. Північний фронт (Архангельськ, Миколаїв) — 20,000 чоловік (Франція, Англія, Італія тощо). 2. Південний фронт (Одеса, Херсон, Миколаїв) — 20,000 чоловік (Франція та Греція). 3. Далекій Схід — 3 піхотні дивізії (Японія). 4. Далекій Схід — 7,000 чоловік (Злучені Держави).

- 5. Фінляндія — 42,000 чоловік. 6. Естонія — 25,000 чоловік. 7. Латвія — 10,000 чоловік. 8. " — 30,000 чоловік (німецький корпус). 9. Литва — 8,500 чоловік. 10. Польща — 63,000 чоловік. 11. Сибір — 40,000 чоловік (чехословацький корпус).

Разом близько 300,000 чоловік та 3 японські дивізії. Внутрішній контрреволюція мала в своїх лавах до 307,000 чоловік (доносська армія — 76,000, кубанська — 82,000, сибірська армія Колчака — 143,000, Північна армія — 30,000, добровільна армія — 17,000 та армія української директорії петлюрівська — 40,000). (До цих армій не враховується польської армії, що 1920 року наступала на Україну.)

Почалась жорстока боротьба. Червоної армії довелося боротися з ворогом добре опорядженим від світового буржуазії зброєю, набоями, авіацією. Довелося разом організувати опір проти Колчака, Денікіна, Юденича, Міллера та армій окупантів. Червона армія, загнута в квітні, виважена, знесилена безлічними перемогами, потребувала підмоги. Величезна політична робота, що її провадили по частинах армій комосередки та начальницький склад, під проводом політичних органів дають змогу швидко відновлювати боеспроможність частин. Частини, що зазнали найбільших поразок, вже за два-три тижні знову й знову активно опираються ворогові.

Радянська країна сколихнулася. Все найкраще рушило на підмогу 1920 р. Критичне становище фронту породило приплив свіжих сил до лав Червоної армії. Партійні організації, що цілком виважали в військо, місцеві мобілізації профспілок, добровільні з робітників та бідняцько-селянських мас селянства швидко відновлюють втрачене і підносять боеспроможність Червоної армії.

У наслідок — блискавка перемога Червоної армії на всіх фронтах до початку 1920 року.

На східному фронті: Колчакова армія розгромлена, самого Колчака 5 лютого 1920 року розстріляно в Иркутську.

Північно-західний фронт: Юденича розбито біля мурів Петергоду за найкращої участі петроградського пролетаріату. 14 листопада 1919 року зламано останній опір Юденичів армії в районі Ямбургу і її притиснуто до естонського кордону. Вона перейшла кордон і була інтернована в Естонії.

Північний фронт: біля Архангельську він був також до лютого 1920 р. ліквідований; 21 лютого червоні військо захопило Архангельськ, а 13 березня — Мурманськ. Англії й російській контрреволюціонер генерал Міллер втекан морем, зазнавши силу червоноармійської багнета.

Південний фронт: від Волги до польсько-українського кордону Денікінська армія, що, висуваючись до Орла, загрожувала Тулі й навіть Москві. Цей фронт був особливо небезпечний і потребував до себе особливо уваги всієї партії, цілої радянської країни.

На південному фронті ЦК партії виважує члена ФРВ південного фронту тов. Стаїна. Фронт посилюється найкращими бійцями революції, кращими більшовиками. Головий удар іде через Харків в Донецький басейн на Ростов. В наслідок денікінської зграї були кинуті в Чорне море. Україна й Північний Кавказ звільнені від білогордійців.

В таких боях вродилася загартувалася й зросла Червона армія. Червона армія нині — це гордість радянської країни й міжнародного революційного пролетаріату, це загроза міжнародним визискувачам. Хай живе Червона армія!